

کاربرد ترکیب الگوریتم خوشه‌بندی و الگوریتم رقابت استعماری (ICA) در سطح-

بندی توسعه‌یافته مناطق روستایی

(مطالعه موردی: بخش مرکزی شهرستان بویراحمد)

فرزاد کریمی^۱ - کارشناس ارشد توسعه روستایی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران
مصطفی احمدوند- استادیار ترویج و توسعه کشاورزی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران
زهراء توکلی تبار- دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران
شهاب میرزایی- دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران
تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۴/۲۴ تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۰۹/۱۹ صص ۳۳۴-۳۱

چکیده

در اثر برنامه‌ریزی‌های نامطلوب و متمنکز گذشته، کیفیت توسعه و زیرساخت‌های آن مسائل عمدی را در روند توسعه روستاهای کشور ایجاد کرده است. ابعاد گوناگون و پیچیدگی ساختاری این موضوع، یکی از تنگناهای اساسی در ارائه مدل مناسب برای توزیع اعتبارات به شمار می‌آید. در این راستا، در پژوهش حاضر به موضوع سطح‌بندی مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد می‌پردازیم. این تحقیق، به لحاظ هدف کاربردی است. جامعه آماری پژوهش، روستاهای بالای ۲۰ خانوار و بخش مرکزی شهرستان بویراحمد (۸۹ روستا) بودند که ۵۶۶ روستایی مطالعه شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها، علاوه‌بر اسناد، از پرسش‌نامه محقق‌ساخته نیز استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ (۰/۵۶۱-۰/۹۵۵) به دست آمده، بیانگر بهینگی پرسش‌نامه بود. برای تعیین شاخص‌های به کاربرده شده، از رویکرد انداموار استفاده شد. برای تعیین سطوح توسعه‌یافته‌گی، از روش تحلیل خوشه‌ای به شیوه K-means و الگوریتم رقابت استعماری (ICA) استفاده شد. داده‌پردازی نیز با استفاده از نرم‌افزار MATLAB 7.10 انجام شد. یافته‌ها نشان داد که جواب بهینه الگوریتم ترکیبی K-means و ICA از بهترین جواب الگوریتم K-means بهتر

است؛ این موضوع اعتبار این الگوریتم را به‌وضوح نشان می‌دهد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که پراکنش فضایی توسعه‌یافته‌ی در منطقه مورد مطالعه در وضعیت متوازنی قرار ندارد؛ به‌طوری که اغلب روستاهای (۴۹/۴۳٪) در سطح نسبتاً محروم قرار می‌گیرند. همچنین، در سطوح درحال توسعه و توسعه‌یافته به ترتیب، ۰/۲۸٪ و ۰/۲۲٪ از روستاهای قرار دارند. افزون‌براین، روستاهای دهستان سرورود شمالی از وضعیت توسعه‌یافته‌ی بهتری نسبت به سایر روستاهای بخش مورد مطالعه برخوردار هستند.

کلیدواژه‌ها: سطح‌بندی، توسعه روستایی، الگوریتم خوشبندی، الگوریتم رقابت استعماری.

۱. مقدمه

۱.۱. طرح مسئله

درک بهتر پدیده‌های جغرافیایی و شناخت علمی مکان‌های جغرافیایی، مستلزم دراختیارداشتن اطلاعات جامعی درباره مکان‌های مورد نظر است (تقوایی و شفیعی، ۱۳۸۸: ۲). همچنین، آگاهی از پراکنش فضایی و سطوح توسعه‌یافته‌ی، پیش‌نیاز طرح‌ها و برنامه‌های توسعه روستایی محسوب می‌شود (موحد و همکاران، ۱۳۹۰: ۴۳). توجه به رهیافت تعادل و توازن منطقه‌ای، کاهش ناهمگونی و نابرابری‌های منطقه‌ای و بخشی، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی منطقه‌ای برای توزیع هدف‌هایی که بر حسب ویژگی‌های ساختاری، امکانات و محدودیت‌های هر منطقه تعیین می‌شوند، مستلزم مطالعه و شناخت اهمیت خصوصیات هر منطقه با توجه به جایگاه آن در کل سیستم منطقه‌ای است (روزبهان، ۱۳۸۷: ۳۶). درک و شناخت بهتر سطوح توسعه‌یافته‌ی مناطق روستایی نسبت به یکدیگر در یک منطقه، نه تنها از نظر اقتصادی باعث توجه خاص به آن‌ها می‌شود، بلکه موجب شناخت نقاط قوت و ضعف، توان‌ها و کمبودهای آن‌ها و درنهایت، موجب بدست‌آمدن موفقیت در برنامه‌ریزی منطقه‌ای می‌شود (زنگی‌آبادی و اکبری، ۱۳۹۰: ۱۱۳). افزون‌براین، اهمیت این سطح‌بندی در این است که با شناخت تنگناها، قابلیت‌ها و سطوح توسعه نواحی می‌توان سطح زندگی مردم یک ناحیه

را به خوبی نشان داد و برنامه‌هایی در راستای کاهش محرومیت آن نواحی ارائه کرد و شرایط مناسب برای بروز توسعه را مهیا ساخت.

تاکنون برای برنامه‌ریزی و مدیریت مناطق روستایی، الگوی یکسانی به صورت‌های گوناگون اعمال شده است که این وضعیت باعث نارسايی و ناکارآمدی برنامه‌های توسعه گردیده است؛ زیرا، مدیریت و برنامه‌ریزی روستایی، نه براساس نیازها، استعدادها و توانمندی‌های روستاهای، بلکه با نوعی یکسان‌نگری در نیازها و توانایی‌های بالقوه و بالفعل، طراحی و اجرا شده است. نواحی همگن به برنامه‌های ویژه و مناسب با توان‌ها و ظرفیت‌های موجود برای توسعه روستاهای نیاز دارند؛ از این‌رو، نواحی روستایی نمی‌توانند یکسان در نظر گرفته شوند (رضوانی و همکاران، ۱۳۹۰: ۲-۳). در این‌راستا، یکی از ابزارهایی که می‌تواند در برنامه‌ریزی منطقه‌ای مفید باشد، سطح‌بندی مناطق روستایی بر حسب شاخص‌های متعارف توسعه است.

تمام تلاش یک توسعه متعادل منطقه‌ای بر آن است تا بهترین شرایط و امکانات را برای توسعه جامع همه نواحی فرآهم آورد؛ تفاوت‌های توسعه بین مناطق روستایی را به حداقل رساند و در نهایت، آن‌ها از میان بردارد؛ براین‌اساس، می‌توان گفت اهمیت تحقیق حاضر در این است که با شناخت دقیق ابعاد توسعه، توجه مدیران و برنامه‌ریزان را به اتخاذ سیاست‌ها و برنامه‌هایی برای دست‌یابی به توسعه‌ای متوازن و کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای جلب کند. وجود تفاوت در مناطق روستایی شهرستان بویراحمد از لحاظ ظرفیت‌های توسعه و جمعیت، براساس شرایط، لزوم توجه و اولویت‌بندی را می‌طلبد؛ زیرا، ۵۰/۹۸٪ از جمعیت شهرستان بویراحمد در مناطق روستایی و عشايري زندگی می‌کنند (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰)؛ از این‌رو، تعیین سطوح توسعه‌یافتنگی روستاهای این شهرستان بر مبنای شاخص‌های متعارف توسعه و اولویت‌بندی این مناطق حائز اهمیت است. در همین‌راستا، در پژوهش حاضر به موضوع سطح‌بندی توسعه‌یافتنگی مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد با هدف برنامه‌ریزی‌های توسعه روستایی می‌پردازم.

۱.۲. پیشینه تحقیق

مفهوم توسعه از جمله اصطلاحاتی است که بعد از جنگ جهانی دوم و در شرایط جدید دیپلماسی بین‌المللی اهمیتی تازه‌ای یافته است و به کانون توجه دولتهای ملی و بازیگران بین‌المللی تبدیل شده است. درباره بررسی سطوح توسعه یافتنگی مناطق روستایی مطالعات تجربی زیادی در داخل و خارج از کشور انجام شده است که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم.

جائو^۱ و همکاران (۲۰۰۳) پژوهشی را درباره روش چندمتغیره برای شناسایی نابرابری‌های منطقه‌ای در پرتغال، با هدف حمایت از سیاست توسعه منطقه‌ای انجام داده‌اند. آن‌ها با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی و بهره‌گیری از ۳۳ شاخص اقتصادی، بهداشتی، آموزشی و فرهنگی که به ۹ عامل قدرت خرید و تراکم جمعیت^۲، تحرک جمعیتی^۳، تجارت خصوصی، فعالیت‌های صنعتی، خدمات بیمارستانی، گردشگری^۴، بزرگسالان فعال و نیازهای محیطی، نرخ بیکاری، نرخ مرگ و میر نوزادان^۵ تقسیم شد و نیز با استفاده از تحلیل خوش‌های، از لحاظ درجه توسعه یافتنگی به رتبه‌بندی مناطق پرداخته‌اند. نتایج تحقیق آن‌ها نشان‌دهنده وجود ۴ سطح توسعه با درجات مختلف در منطقه مورد پژوهش بوده است.

در پژوهشی، طلانی^۶ (۲۰۰۳) با ارائه روشی انعطاف‌پذیر، موقعیت موجود شاخص‌های توسعه روستایی را با استفاده از تحلیل تاکسونومی عددی، اولویت‌بندی تخصیص بودجه پروژه‌های توسعه روستایی را در ۱۳ منطقه روستایی ساوه مشخص کرده است و با طراحی ۵ نقشه مقیاسی از طریق سامانه اطلاعات جغرافیایی، مدلی فضایی را برای توسعه نقشه‌های اولیه از مکان‌های مناسب پیشنهاد داده است. همچنین، باهاتیا و رای^۷ (۲۰۰۴) با استفاده از ۳۳ شاخص، به کمک روش‌های تحلیل عاملی و تاکسونومی عددی به تعیین سطح توسعه ۳۸۰

-
1. Joao
 2. Purchasing Power and Population Density
 3. Demographic Mobility
 4. Tourism
 5. Infant Mortality Rate
 6. Talani
 7. Bhatia & Rai

بلوک در ۳۲ منطقه از هند پرداخته‌اند. همچنین، الحسن^۱ (۲۰۰۷) به بررسی نابرابری‌های منطقه‌ای در کشور غنا پرداخت. روش تحقیق عمدتاً تجزیه خوشبندی و تحلیل عاملی بوده است و براساس شاخص‌های ترکیبی پژوهش، کشور غنا به چند منطقه برخوردار، نیمه محروم و محروم طبقه‌بندی شده است.

شریفی و خالدی (۱۳۸۸) پژوهشی را با عنوان «اندازه‌گیری و تحلیل سطوح توسعه مناطق روستایی استان کردستان با استفاده از روش‌های تحلیل عاملی و تاکسونومی عددی» انجام داده‌اند. آن‌ها برای دست‌یابی به چنین هدفی از ۴۵ شاخص توسعه استفاده کردند. نتایج این پژوهش نشان داد مناطق روستایی استان در سطح شهرستان همگن هستند. اگرچه طی دو مقطع زمانی ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵، درجه توسعه نواحی روستایی استان در سطح شهرستان و بخش رشد داشته است، اما ضریب دوگانگی حاصل بیانگر نبود توازن این رشد بوده است؛ به گونه‌ای که به لحاظ سطح توسعه مناطق روستایی، تغییری ساختاری در رتبه و جایگاه شهرستان‌های استان ایجاد نشده است. بیات (۱۳۸۸) پژوهشی را با نام «سنجد توسعه‌یافتنگی روستاهای بخش کوار شهرستان شیراز با استفاده از روش تحلیل خوشبندی» انجام داد. در این پژوهش، روش کار ترکیبی از روش‌های توصیفی- تحلیلی است. در این بررسی از ۲۲ شاخص در ۴ بخش زیربنایی و ارتباطات، بهداشت و درمان، آموزشی، سیاسی و اداری استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که تفاوت‌ها و نابرابری‌هایی در سطح توسعه‌یافتنگی روستاهای بخش کوار وجود دارد؛ به‌طوری که روستاهای در ۴ سطح وراتتوسعه، فراتتوسعه، میانتوسعه و فروتوسعه تقسیم‌بندی کرده‌اند؛ بنابراین، این تفاوت‌ها لزوم تهیه و اجرای برنامه‌ها و طرح‌های هدفمند را برای توسعه یکپارچه و متوازن روستاهای ایجاد می‌کند. تحقیقی نیز تقوایی و شفیعی (۱۳۸۸) با عنوان «کاربرد تحلیل عاملی و خوشبندی در ارزیابی فضایی- مکانی مناطق روستایی استان اصفهان» انجام دادند. در این پژوهش برای سنجش سطوح توسعه‌یافتنگی مناطق موردمطالعه از ۴۸ شاخص استفاده شده است و از حیث سطوح توسعه‌یافتنگی، مناطق روستایی استان اصفهان در ۸ گروه طبقه‌بندی گردیده است.

^۱. Al-Hassan

ضرابی و پریزادی (۱۳۹۰) پژوهشی را در زمینه سطح‌بندی سکونتگاه‌ها و تعیین مراکز عملکردی محلی در دهستان بخش زیویه شهرستان سقز انجام دادند. در مطالعه آن‌ها روش تحقیق، مقایسه‌ای - تحلیلی بوده است که با استفاده از ۴۹ متغیر و ۸ شاخص و با به‌کارگیری ۹ روش شامل میزان‌سنج نهادی گاتمن، شاخص مرکزیت، مجموع حداقل فواصل، تعداد ارتباط‌های مستقیم، تعداد گره‌های ارتباطی، شاخص توان جمعیتی، شاخص توسعه انسانی و تحلیل خوش‌های انجام شده است. آن‌ها مناطق روستایی این دهستان را به ۴ سطح تقسیم کردند. عامری‌سیاهونی و همکاران (۱۳۹۰) مطالعه دیگری را با عنوان «سنجدش درجه پایداری و توسعه روستایی در بخش شهاب شهرستان قشم» انجام دادند. در این پژوهش برای سنجدش درجه پایداری و توسعه روستایی از دو مدل موریس و تاکسونومی عددی استفاده شده است. نتایج این پژوهش نشان داد که روستاهای مورد مطالعه در چهار سطح از پایداری قرار دارند. در همین راستا، خسرویگی و همکاران (۱۳۹۰) پژوهشی را با نام «سنجدش و ارزیابی پایداری در مناطق روستایی با استفاده از تکنیک تصمیم‌گیری چندمتغیره فازی- تاپسیس» در شهرستان کمیجان انجام دادند. در این پژوهش برای انتخاب شاخص‌های سنجدش پایداری از رویکرد اندام‌وار استفاده شده است. درنهایت، روستاهای مورد مطالعه به ۳ سطح از پایداری گروه‌بندی شده‌اند. همچنین، بدري و همکاران (۱۳۹۱) پژوهشی را درباره رتبه‌بندی سطح پایداری نقاط روستایی براساس مدل وايکور در روستاهای شهرستان فسا در استان فارس انجام دادند. در این پژوهش برای دست‌یابی به اهداف تحقیق، از روش ترکیبی وايکور و فرآيند تحلیل شبکه‌ای (ANP) استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان داد که این روش برای حل مسائل تصمیم‌گستته، بر مبنای انتخاب بهترین گزینه از میان گزینه‌های موجود براساس رتبه‌بندی از قابلیت بالایی برخوردار است. صفری و بیات (۱۳۹۲) نیز پژوهشی را با عنوان «سطوح توسعه‌یافتنی نواحی روستایی استان آذربایجان شرقی با استفاده از تکنیک آماری تحلیل عاملی و تحلیل خوش‌های» انجام دادند. در این پژوهش برای تعیین سطوح توسعه‌یافتنی از ۴۵ شاخص استفاده شده است که با استفاده از روش تحلیل عاملی به ۸ عامل تقلیل یافته است. نتایج این پژوهش نشان داده است که از مجموع ۱۴۱ دهستان این استان، ۱ دهستان در

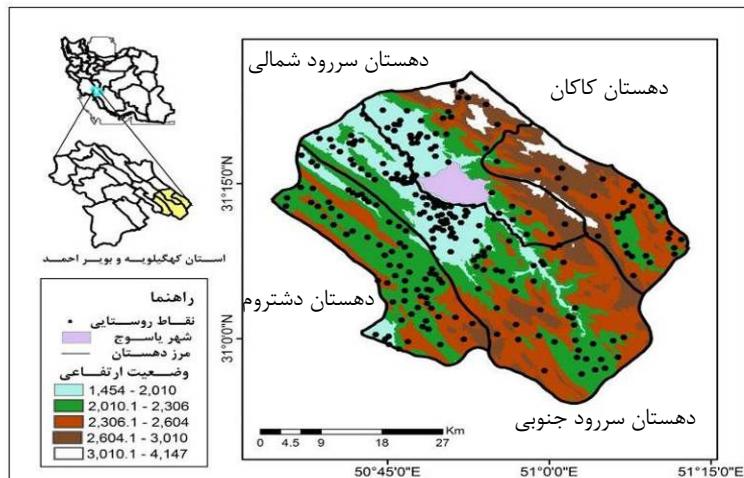
سطح کاملاً برخوردار، ۵ دهستان برخوردار، ۵۵ دهستان تاحدی برخوردار، ۲۴ دهستان محروم و ۵۶ دهستان در سطح بسیار محروم قرار دارند.

۲. روش‌شناسی تحقیق

۲.۱. قلمرو جغرافیایی تحقیق

بویراحمد یکی از شهرستان‌های جنوبی ایران است که در استان کهگیلویه و بویراحمد قرار دارد. مرکز این شهرستان شهر یاسوج است که در ارتفاع ۱۸۷۰ متری از سطح دریا واقع شده است. بخش مرکزی شهرستان یادشده ۲۳۳ روستا دارد که جمعیتی بالغ بر ۷۹۶۹۲ نفر (۰٪۳۲) از کل جمعیت شهرستان) در این بخش زندگی می‌کنند (استانداری کهگیلویه و بویراحمد، ۱۳۹۰).

همان‌طور که نقشه نشان می‌دهد، از حیث وضعیت ارتفاع، حومه شهر یاسوج و روستاهای دهستان سررود شمالی و بخش میانی دهستان سررود جنوبی، ارتفاع کمی دارند و تقریباً در وضعیت جنگلی - دشتی قرار دارند.

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

۲. روش تحقیق

پژوهش حاضر به لحاظ هدف، تحقیقی کاربردی و از حیث تجزیه و تحلیل داده‌ها، تحقیقی کمی است. جامعه آماری پژوهش، نواحی روستایی بالای ۲۰ خانوار بخش مرکزی شهرستان بویراحمد بودند که شامل ۸۹ روستا است. برای تعیین حجم نمونه خانوار، از طریق جدول برآورد حجم نمونه لین^۱ (۱۹۷۷)، از میان ۹۱۷۵ خانوار ساکن در منطقه مورد مطالعه، با سطح خطای ۴٪، حجم نمونه ۵۶۶ خانوار محاسبه شد و در هر روستا با توجه به جمعیت، تعدادی از روستاییان که عمدتاً سرپرست خانوارها بودند، انتخاب و مطالعه شدند (جدول ۱). در این پژوهش، داده‌های موردنیاز عمدتاً از طریق مطالعات میدانی و با طراحی پرسشنامه جمع‌آوری شدند. پرسشنامه‌های مورداستفاده برای جمع‌آوری داده‌های دست اول موردنیاز پژوهش عبارت بودند از:

- الف. پرسشنامه خانوار: این پرسشنامه با مراجعه به سرپرست خانوار تکمیل شد؛
- ب. پرسشنامه روستا: این پرسشنامه با مراجعه به شوراهای، دهیاری‌ها و افراد آگاه و مطلع محلی تکمیل شد.

بخش دیگر داده‌ها که داده‌های ثانویه بودند نیز از طریق طراحی فهرستی با عنوان «شناسنامه روستا»، با مراجعه به سازمان‌ها، ادارات مربوطه و سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویراحمد در سال ۱۳۹۰ تکمیل شدند. همچنین، برای تعیین روایی^۲ پرسشنامه از روش اعتبار محتوا^۳ استفاده شد که با استفاده از نظرهای استادان و کارشناسان، پس از چند مرحله اصلاح و بازنگری به دست آمد. برای تعیین پایایی^۴ پرسشنامه، پیش‌آزمونی^۵ (۳۰ پرسشنامه) اجرا شد که ضریب آلفای کرونباخ به دست آمده (۰/۵۶۱ تا ۰/۹۵۵)، نشان‌دهنده اعتبار پرسشنامه طراحی شده بود.

¹. Lin

². Validity

³. Content Validity

⁴. Reliability

⁵. Pilot Test

جدول ۱ - حجم نمونه به تفکیک روستاهای مورد مطالعه در پژوهش

*مأخذ: فرمانداری شهرستان بویراحمد، ۱۳۹۰

جامعه و نمونه		جمعیت	نام روستا	جامعه و نمونه		جمعیت*	نام روستا
خانوار	نمونه			خانوار	نمونه		
۴	۲۳	۱۲۱	محمدآباد شور پاشور	۱۰	۱۲۳	۶۰۰	کوشک علیا
۷	۷۲	۲۹۰	موردراز راهبر	۴	۲۴	۱۰۱	گاویرگی
۴	۳۲	۱۵۶	موردراز سفلی	۱۵	۳۳۰	۱۶۷۵	تنگاری
۱۰	۲۲۱	۱۱۰۴	زره گاه مرکزی	۱۰	۱۱۸	۷۱۵	جهاناباد برافتاد
۲۰	۱۱۶۹	۵۶۳۹	سراباتوه	۴	۳۷	۱۹۶	جهاناباد سفلی
۷	۷۰	۳۵۳	موردراز علیا	۷	۷۶	۴۰۷	چالبنیو دشتروم
۵	۴۴	۲۴۴	موردراز وسطی	۴	۳۵	۱۹۹	گرکلاع نشین امیرآباد
۱۲	۴۰۳	۲۴۵۲	پادگان قدس	۵	۶۲	۴۹۸	چباتباریک جهاناباد
۱۲	۴۴۴	۲۲۱۰	سرورک	۴	۳۲	۱۵۲	چشمبهنهن دشتروم
۵	۵۰	۲۴۹	گنجه‌ای علیا	۵	۶۸	۳۳۷	امیرآباد علیا
۵	۵۰	۲۰۳	پریکون	۵	۵۵	۷۷۸	امیرآباد سفلی
۵	۶۰	۳۱۳	کریم آباد	۴	۴۳	۱۸۳	دولت‌آباد
۱۰	۱۳۲	۵۹۲	وزک منصور آباد	۱۰	۱۶۶	۸۱۱	منصورآباد سراب خمزان
۴	۲۴	۱۱۰	قلات برافتاد	۵	۵۷	۳۰۶	تلخه‌دان امیرآباد
۴	۳۱	۱۱۰	قلات مرکزی حمیدآباد	۴	۲۸	۱۱۳	حسن‌آباد تبرقو
۴	۴۲	۲۰۱	ژاندارمری تنگ سرخ	۱۰	۱۶۵	۷۸۵	حسین‌آباد علیا
۱۰	۱۱۰	۴۴۵	تنگ سرخ	۴	۳۱	۱۳۸	چونک
۴	۴۲	۲۰۱	تنگ خشک	۴	۲۷	۱۲۶	چشمبه تبرقو
۴	۲۳	۱۰۰	چشمبهنهن گنجه‌ای	۵	۴۰	۲۰۲	طاوبادام
۴	۲۸	۲۲۳	دهنو یاسوج	۵	۴۶	۲۱۲	ابگرد
۵	۵۹	۳۸۸	محمودآباد علیا	۴	۲۷	۱۱۱	پیروزک
۱۵	۶۲۶	۳۵۸۵	مادوان سفلی	۴	۲۲	۷۷	چشته‌هه پراشگفت
۵	۴۳	۱۸۰	اسلام‌آباد تنگ سریز	۴	۲۲	۸۷	دره‌خانی پراشگفت
۱۲	۳۷۲	۱۹۹۷	کجه‌ای سه ریز	۵	۵۰	۲۲۹	د بزرگ پراشگفت
۱۰	۱۶۸	۸۱۲	گنجه‌ای کهنه	۴	۳۷	۱۷۲	مرادی پراشگفت
۵	۵۴	۳۰۷	جدول غوره مختار	۴	۳۶	۱۴۸	تل گهی
۵	۴۸	۲۱۶	جدول غوره مهریان	۵	۴۹	۲۰۴	چشممه‌انجیر فیروزآباد
۵	۶۱	۲۹۹	ده اقانشیع	۵	۶۶	۲۷۴	چشممه‌خانی فیروزآباد
۱۰	۲۰۲	۸۳۳	ده کهنه‌مدگ	۵	۵۵	۲۲۱	دره‌گرو فیروزآباد
۵	۵۱	۲۰۸	دنیل حبیب آباد	۱۰	۱۰۷	۴۹۶	د بزرگ فیروزآباد
۱۰	۱۶۵	۷۷۶	حبیب‌آباد مرکزی	۴	۳۲	۱۲۸	سرتنگ فیروزآباد
۱۰	۲۵۴	۱۱۹۳	گوشه شاهزاده قاسم	۵	۵۵	۲۶۴	کالوس سفلی
۵	۴۵	۲۱۳	سه ریز	۴	۲۱	۱۰۲	داود‌آباد مختار
۱۲	۲۲۲	۱۱۱۳	ده برافتاد علیا	۴	۲۱	۹۳	شاه‌مختار
۴	۲۰	۶۷	احمد‌آباد قلندری	۴	۲۲	۱۰۳	کالوس علیا
۴	۴۱	۱۷۷	حسین‌خانی	۵	۴۶	۲۰۴	کالوس مرکزی
۷	۷۸	۳۶۰	حمزه‌خانی	۴	۳۰	۱۴۹	حسین‌آباد مختار
۴	۳۱	۱۴۶	خنک	۵	۵۷	۶۶۲	یوسف‌آباد مختار
۴	۳۳	۱۴۳	زردخانی	۱۰	۲۱۴	۱۱۳۷	چهارستان سفلی
۷	۸۸	۴۲۳	عباسعلی خانی	۸	۸۳	۴۰۳	کرد لاغری
۸	۱۰۷	۵۰۸	منصورخانی	۵	۵۳	۷۷۳	مازه‌خرید
۴	۲۲	۱۰۰	چشممه‌چنان یاسوج	۱۲	۴۱۷	۱۸۲۶	تل خسرو
۴	۳۳	۱۷۰	غضنفرخانی	۱۰	۱۰۲	۵۳۸	خلف‌آباد
۴	۶۸	۳۲۲	علی‌آباد سرتل	۴	۳۱	۱۵۶	چهارستان علیا
۵۶۹	۹۱۷۵	۴۵۴۷۳	جمع	۴	۳۴	۱۷۹	چهارستان وسطی

۲.۳. متغیرها و شاخص‌های تحقیق

مقبول‌ترین رهیافت برای اندازه‌گیری توسعه روستایی، به کارگیری معرف‌ها و شاخص‌ها است. شاخص‌ها به عنوان ابزار اندازه‌گیری پیشرفت در توسعه در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و محلی استفاده می‌شوند (ولوا^۱ و همکاران، ۲۰۰۱؛ ۶۸)؛ براین اساس، در این پژوهش برای تدوین چارچوبی منظم و منطقی از شاخص‌ها که بیانگر ویژگی‌های توسعه روستایی در منطقه مورد مطالعه باشند، براساس تجربیات جهانی و بررسی اطلاعات موجود، شاخص‌های کلیدی و اثرگذار در وضعیت توسعه روستایی شناسایی شدند و با توجه به رویکرد نظاممند انتخاب گردیدند (جدول ۲). شایان ذکر است که در زمینه برنامه‌ریزی توسعه روستایی، برای چالش مؤثر پیچیدگی این تصمیم‌گیری، رهیافت نظاممند به توسعه اجتماعی، اقتصادی و محیطی پیشنهاد شده است (رکن‌الدین افتخاری و آقایاری هیر، ۱۳۸۶: ۳۵). در این نگرش، سه نظام اصلی انسانی، حمایتی و محیطی و در قالب این سه نظام، شش نظام فرعی قابل طرح هستند: ۱. توسعه فردی؛ ۲. نظام اجتماعی؛ ۳. حکومت؛ ۴. زیرساخت؛ ۵. نظام اقتصادی؛ ۶. منابع و محیط زیست. این نظام‌های فرعی همگی قسمت‌های اساسی زیست سپهر هستند که متأثر از جامعه بشری هستند و نیز بر آن اثر می‌گذارند (بوسل^۲، ۱۹۹۹: ۱۹-۱۸).

¹. Veleva
². Bossel

جدول ۲- شاخص‌ها و معرفه‌های توسعه روستایی

مأخذ: رکن‌الدین افتخاری و آفایاری هیر، ۱۳۸۶؛ نادری‌مهدیی و همکاران، ۱۳۸۸؛ پورطاهری و همکاران، ۱۳۸۹؛ خسرویگی و همکاران، ۱۳۹۰؛ بدی و همکاران، ۱۳۹۱

ویژگی‌های نظام	موجودیت، اثربخشی، تنوع، امنیت، سازگاری، برابری، مسؤولیت‌پذیری، رضایتمندی
نظام حمایتی (اقتصادی، زیرساختی)	۱. نسبت شاغلان به جمعیت فعال؛ ۲. نسبت شاغلان زن به جمعیت فعال زنان؛ ۳. رضایت از درآمد؛ ۴. رضایت شغلی؛ ۵. شاخص مسکن (بادوامی و رضایت از مسکن)؛ ۶. نسبت مکانیزاسیون؛ ۷. شاخص راه؛ ۸. دسترسی به شرکت تعاوونی (دسترسی و کیفیت خدمات)؛ ۹. دسترسی به شرکت خدمات کشاورزی (دسترسی و کیفیت خدمات)؛ ۱۰. شاخص حمل و نقل؛ ۱۱. دسترسی به بانک (دسترسی و رضایت از زمان دسترسی)؛ ۱۲. شاخص‌های خدمات و بازرگانی (نانوایی، بقالی، جوшкаری، نجاری، آرایشگاه، خیاطی، قصابی)؛ ۱۳. دسترسی به پمپ بنزین؛ ۱۴. دسترسی به آب لوله‌کشی سالم (موجودیت و کیفیت بهداشتی آب شرب)؛ ۱۵. دسترسی به شبکه‌گاز؛ ۱۶. دسترسی به شبکه برق.
نظام انسانی (توسعه فردی، اجتماعی، حکومی)	۱. شاخص پوشش شبکه تلویزیونی (تنوع شبکه‌ها، کیفیت تصاویر دریافتی)؛ ۲. شاخص خدمات پستی؛ ۳. شاخص ارتباطات از راه دور؛ ۴. شاخص امکانات ورزشی؛ ۵. دسترسی به شاخص‌های بهداشت و درمان (خانه بهداشت، درمانگاه و بیمارستان)؛ ۶. دسترسی به شاخص‌های فرهنگی (مسجد، کتابخانه عمومی، کانون فرهنگی آموزش، دسترسی به مطبوعات)؛ ۷. میزان استفاده از روش‌ها و فنون نوین کشارزی؛ ۸. دسترسی به مدارس (ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان)؛ ۹. میزان رضایت از کیفیت خدمات آموزشی مدارس؛ ۱۰. نسبت جمعیت باساده به جمعیت بالای ۷ سال؛ ۱۱. نسبت جمعیت زن باساده به جمعیت بالای ۷ سال زن؛ ۱۲. دسترسی به پاسگاه انتظامی؛ ۱۳. میزان رضایت از عملکرد شورا (درصورت وجود)؛ ۱۴. میزان رضایت از عملکرد دهیار (درصورت وجود)؛ ۱۵. نسبت جنسیتی؛ ۱۶. بعد خانوار؛ ۱۷. احساس خوشبختی؛ ۱۸. احساس محرومیت؛ ۱۹. سرمایه اجتماعی؛ ۲۰. میزان رشد شخصیتی؛ ۲۱. همدلی؛ ۲۲. استفاده بهینه از منابع در روستا.
نظام طبیعی (محیط، منابع)	۱. میزان استفاده از سوخت‌های فسیلی و چوبی؛ ۲. منابع آب کشاورزی (دسترسی به منابع آب و رضایت از میزان کمیت و کیفیت آن)؛ ۳. میزان مصرف کود شیمیایی؛ ۴. میزان مصرف سم؛ ۵. میزان حفاظت از محیط زیست؛ ۶. ویژگی‌های اکوتوریستی؛ ۷. شبکه دفع زباله‌ها بهصورت بهداشتی؛ ۸. شبکه دفع فاضلاب خانگی؛ ۹. بهسازی روستا (کوچه‌بندی، خیابان‌کشی و ...); ۱۰. خدمات زیربنایی کشاورزی (تسطیح، احیای اراضی، یکپارچگی اراضی و ...)؛ ۱۱. میزان عملکرد محصولات کشاورزی.

۴. روشن‌ها و مدل‌های مورداستفاده در تحقیق

برای تعیین سطوح توسعه‌یافته‌گی مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، از روش ترکیبی ICA و K-means استفاده شده است. داده‌پردازی نیز با استفاده از نرم‌افزار MATLAB 7.10 انجام گرفته است. همچنین، برای تهیه نقشه پراکنش فضایی سطوح توسعه، از نرم‌افزار Arc-GIS 9.3 بهره گرفته شد. درادامه، به شرح مختصری از روش مورداستفاده پرداخته می‌شود.

۱. الگوریتم خوشه‌بندی

الگوریتم خوشه‌بندی یکی از روش‌های طبقه‌بندی نظارت‌نشده و فرایندی خودکار است که در طی آن، مجموعه‌تی از داده‌های معین به مجموعه‌ای از طبقات^۱ یا خوشه‌ها تقسیم می‌شود (زو و وونچ^۲، ۶۴۷: ۲۰۰۵). یکی از ساده‌ترین الگوریتم‌های یادگیری بدون نظارت، K-means است. این روش به دنبال راهی ساده و آسان برای طبقه‌بندی اطلاعات داده‌شده از طریق تعداد معین خوشه است (نیکنام^۳ و همکاران، ۲۰۱۱: ۳۰۷). در این روش، نخست افراد به K گروه دلخواه تقسیم می‌شوند و سپس، هر فرد در گروهی قرار می‌گیرد که معمولاً کمترین فاصله را تا میانگین آن گروه دارد (حاج‌سیدجوادی و صمدی، ۱۳۸۸: ۸).

۲. الگوریتم رقابت استعماری (ICA)

در سال ۲۰۰۷، آتش‌پز- گرگری و لوکاس^۴ الگوریتم رقابت استعماری را برای بهینه‌سازی ارائه کردند که از پدیده‌ای اجتماعی - انسانی الهام گرفته است. به‌طور خاص، این الگوریتم به فرایند استعمار به عنوان گام‌هایی از تکامل اجتماعی - سیاسی بشر می‌نگرد و با مدل‌سازی ریاضی این پدیده تاریخی، از آن به مثابة منشأ الهام یک الگوریتم قدرتمند در زمینه بهینه‌سازی بهره می‌گیرد. همانند دیگر الگوریتم‌های تکاملی، این الگوریتم نیز با تعدادی جمعیت اولیه تصادفی که هر کدام از آن‌ها یک «کشور»^۵ نامیده می‌شوند، شروع می‌شود. تعدادی از بهترین عناصر جمعیت (معادل نخبه‌ها در الگوریتم رئتیک) به عنوان امپریالیست^۶ انتخاب می‌شوند. با قیمانده جمعیت نیز به عنوان مستعمره^۷ در نظر گرفته می‌شوند. قدرت کل هر امپراطوری، به هر دو بخش تشکیل دهنده آن؛ یعنی کشور امپریالیست و مستعمرات آن بستگی دارد. با شکل‌گیری امپراطوری‌های اولیه، رقابت امپریالیستی میان آن‌ها شروع می‌شود. هر امپراطوری‌ای که نتواند در رقابت استعماری موفق عمل کند و بر قدرت خود بیفزاید، از صحنه رقابت استعماری حذف خواهد شد؛ بنابراین، بقای یک امپراطوری وابسته به قدرت آن در

1. class

2. Xu and Wunsch

3. Niknam

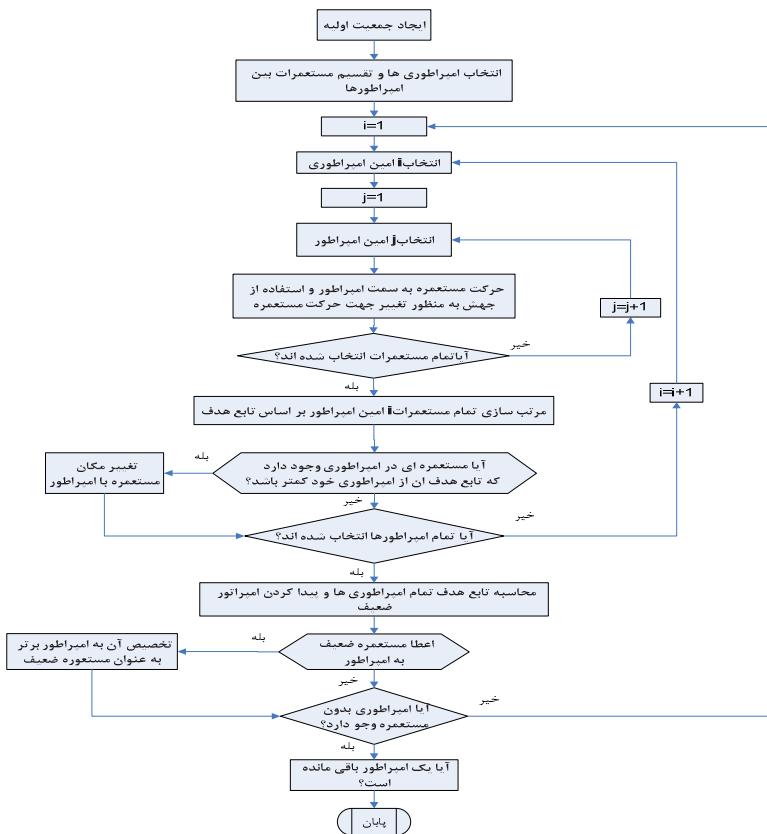
4. Atashpaz-Gargari & Lucas

5 . Country

6 . Imperialist

7 . Colony

جذب^۱ مستعمرات امپراطوری‌های رقیب و به سیطره درآوردن آن‌ها خواهد بود؛ درنتیجه، در جریان رقابت‌های امپریالیستی، به تدریج بر قدرت امپراطوری‌های بزرگ‌تر افروده می‌شود و امپراطوری‌های ضعیفتر حذف خواهند شد. امپراطوری‌ها برای افزایش قدرت خود مجبور خواهند شد تا مستعمرات خود را نیز پیشرفت دهند. با گذشت زمان، از لحاظ قدرت، مستعمرات به امپراطوری‌ها نزدیک‌تر خواهند شد و یک نوع همگرایی ایجاد می‌گردد. حدنهایی رقابت استعماری زمانی است که یک امپراطوری واحد در دنیا وجود داشته باشد؛ با مستعمراتی که از حیث موقعیت، به خود کشور امپریالیست خیلی نزدیک هستند (آتش‌پر - گرگری و لوکاس، ۲۰۰۷: ۴۶۵۲-۴۶۶۵). نمودار جریانی الگوریتم رقابت استعماری در شکل (۲) نشان داده شده است:

شکل ۲- نمودار جریانی مراحل الگوریتم ICA

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

۳. یافته‌های تحقیق

در روش ترکیبی K-means و ICA، بعد از تولید جمعیت اولیه به صورت تصادفی، الگوریتم K-means بر روی داده‌های موجود (شاخص‌های مورد مطالعه) اجرا می‌شود. براساس تعداد جمعیت موردنظر، در تکرارهای متوالی مرکز خوشه به دست خواهد آمد که به عنوان جمعیت اولیه الگوریتم رقابت استعماری درنظر گرفته خواهد شد و با این فرض، الگوریتم موجود ادامه می‌یابد. پارامترهایی که در حین اجرای الگوریتم ذکر شده بایستی تنظیم گردند، عبارت‌اند از: N_{pop} (حسینی نسب^۱، ۲۰۱۰: ۵۰۲)، مقادیر انتخابی این پارامترها برای الگوریتم ترکیبی K-means و ICA (با اختصار K-MICA نامیده می‌شود)، در جدول (۳) ارائه شده‌اند. گفتنی است که در این روش، مجموعه داده‌ها به تغییر پارامترها حساس نیستند. به عبارت دیگر، الگوریتم K-MICA بر روی مجموعه‌ای از داده‌های مختلف به نتیجه موردنظر خواهد رسید.

جدول ۳- پارامترهای استفاده شده در الگوریتم K-MICA

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

مقادیر	پارامترها
۵۰۰	تعداد تکرار
۸۰	(تعداد جمعیت) N_{pop}
۸	(تعداد امپراطوری‌ها) N_{imp}
۵	
۰/۰۵	
۰/۷	
۳	(خوشه‌ها) K

با توجه به مطالعی که بیان شد، ۸۹ روستای بخش مرکزی شهرستان بویراحمد از لحاظ ۵۱ شاخص اندازه‌گیری شده، در سه خوشه گروه‌بندی شدند (برای کد نویسی و اجرای الگوریتم K-MICA از نرم‌افزار MATLAB 7.10 استفاده شده است). با توجه به جدول (۴)، جواب بهینه الگوریتم ترکیبی K-MICA ۷۸۴۸ می‌شود؛ در حالی که الگوریتم K-means، تحت هیچ شرایطی

^۱. Hosseini Nasab

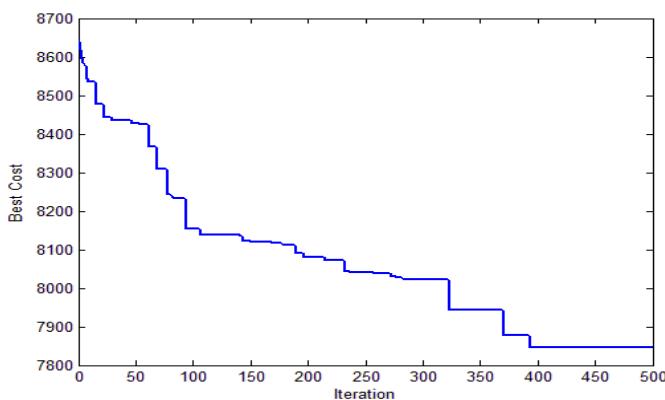
توانایی رسیدن به این مقدار را ندارد. همچنین، بدترین پاسخ به دست آمده از الگوریتم K-MICA، از بهترین جواب الگوریتم K-means بهتر است؛ که این موضوع اعتبار الگوریتم K-MICA را بهوضوح نشان می‌دهد.

جدول ۴ - پاسخ الگوریتم‌های K-MICA و K-means بر روی داده‌های پژوهش

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

انحراف معیار	تابع هزینه			الگوریتم‌ها
	حداکثر هزینه	متوسط هزینه	حداقل هزینه	
۱۹۵/۰۶	۸۶۴۱	۸۴۶۸	۷۸۴۸	K-MICA
۲۹۸/۳۴	۹۴۸۲	۹۰۲۱	۸۷۸۶	K-means

همچنین، شکل (۳) مشخصه همگرایی بهترین جواب الگوریتم K-MICA را بر روی داده‌های پژوهش نشان می‌دهد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، الگوریتم استفاده شده حداکثر بعد از ۳۸۷ بار تکرار همگرا می‌شود و این مطلب، سرعت و دقیقای الگوریتم داده را ثابت می‌کند. اگرچه الگوریتم K-means، سرعت همگرایی بالاتری را نشان می‌دهد، اما به دلیل ایراداتی که بر این روش وارد است (حساسیت به مقادیر اولیه، فقدان جستجوی سراسری و همگرایی به بهینه‌های محلی) و مقایسه بهترین جواب‌ها در جدول (۳)، پاسخ‌های ارائه شده در این روش بهترین پاسخ نیست.

شکل ۳ - مشخصه همگرایی بهترین جواب الگوریتم K-MICA بر روی داده‌های پژوهش

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

جدول (۵) سطوح توسعه یافته‌گی مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد را به صورت کلی و در هریک از بخش‌های توسعه نظام حمایتی، توسعه نظام انسانی و توسعه نظام محیطی نشان می‌دهد. با توجه به نتایج فاصله روستاهای از هم، خوشها مشخص شدند. خوشة اول از لحاظ توسعه یافته‌گی وضعیت بهتری نسبت به دو خوشة دیگر داشت؛ بنابراین، خوشة اول با نام «سطح توسعه یافته» نام‌گذاری شد و خوشة دوم نیز نسبت به خوشة سوم وضعیت بهتری داشت؛ ازین‌رو، خوشة دوم سطح «درحال توسعه» نام گرفت و خوشة سوم، «خوشة محروم» نامیده شد. با ۷ روستا (۴۷٪) در سطح درحال توسعه و تنها دو روستا (۱۳٪) در سطح محروم قرار دارند.

وضعیت روستاهای مورد مطالعه در هریک از بخش‌های مورد بررسی و به صورت نظام کلی، به اختصار در جدول (۶) ارائه شده است. براساس این جدول، از لحاظ کل نظام، در سطح توسعه یافته ۲۰ روستا وجود دارند که از حیث جمعیتی، ۵۷٪ از جمعیت مورد مطالعه را دربر دارند. در سطح درحال توسعه، ۲۵ روستا قرار می‌گیرند که از لحاظ جمعیتی، ۶۷٪ از جمعیت در این سطح قرار می‌گیرند. در سطح محروم نیز ۴۴ روستا جای دارند که ۶۳٪ از ساکنان منطقه مورد بررسی در این سطح زندگی می‌کنند. با توجه به این نتایج می‌توان گفت توسعه یافته‌گی روستاهای با عامل جمعیت در ارتباط است. به علاوه همان‌طور که جدول نشان می‌دهد، روستاهای مورد مطالعه در بعد توسعه نظام محیطی نسبت به سایر ابعاد، وضعیت نامناسب‌تری از لحاظ توسعه یافته‌گی دارند؛ به نحوی که ۶۷٪ از روستاهای مورد بررسی در سطح محروم قرار دارند. همچنین، در بعد توسعه نظام انسانی وضعیت بهتری نسبت به دو بعد دیگر مشاهده می‌گردد.

جدول ۵- سطوح توسعه یافته‌گی مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویر احمد

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

دهستان	نام روستا	ابعاد توسعه						دهستان	نام روستا	ابعاد توسعه					
		بازم	بازم	بازم	بازم	بازم	بازم			بازم	بازم	بازم	بازم	بازم	
	۱-کوشک علیا	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۲۱-سرتگ فیروزآباد	۳	۳	۳	۳	۳	
	۲-گاویرگ	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۲۲-کالوس سفلی	۳	۳	۳	۳	۳	
	۳-تیگاری	۱	۱	۱	۱	۱	۱		۲۳-داودآباد مختار	۲	۱	۱	۲	۴-جهانآباد ده آفتاب	
	۴-جهانآباد ده آفتاب	۲	۱	۱	۲	۱	۱		۲۴-شاه مختار	۲	۳	۲	۲	۵-بجهانآباد سفلی	
	۵-بجهانآباد سفلی	۲	۳	۲	۲	۳	۲		۲۵-کالوس علیا	۳	۳	۲	۳	۶-سپال بنیو دشتروم	
	۶-سپال بنیو دشتروم	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۲۶-کالوس مرکزی	۳	۳	۲	۳	۷-گر کلاع نشین امیر آباد	
	۷-گر کلاع نشین امیر آباد	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۲۷-حسین آباد مختار	۳	۳	۲	۳	۸-چهات باریک	
	۸-چهات باریک	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۲۸-یوسف آباد مختار	۳	۳	۳	۳	۹-چشمپهنه دشتروم	
	۹-چشمپهنه دشتروم	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۲۹-چهارستان سفلی	۱	۲	۱	۲	۱۰-امیر آباد علیا	
	۱۰-امیر آباد علیا	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۳۰-کرد لاغری	۱	۲	۱	۱	۱۱-امیر آباد کی محمد خان	
	۱۱-امیر آباد کی محمد خان	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۳۱-مازه خریده	۱	۳	۲	۱	۱۲-دولت آباد	
	۱۲-دولت آباد	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۳۲-تل خسرو	۲	۲	۲	۲	۱۳-منصور آباد سراب خمزان	
	۱۳-منصور آباد سراب خمزان	۲	۲	۲	۲	۲	۲		۳۳-خلف آباد	۲	۳	۲	۲	۱۴-تلخه دان امیر آباد	
	۱۴-تلخه دان امیر آباد	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۳۴-چهارستان علیا	۲	۳	۲	۲	۱۵-حسین آباد تبرقو	
	۱۵-حسین آباد تبرقو	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۳۵-چهارستان وسطی	۳	۳	۲	۳	۱۶-حسین آباد علیا	
	۱۶-حسین آباد علیا	۱	۱	۱	۱	۱	۱		۳۶-محمد آباد سور یاشور	۳	۳	۳	۳	۱۷-چونک	
	۱۷-چونک	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۳۷-مور دراز راهبر	۳	۳	۲	۳	۱۸-چشممه تبرقو	
	۱۸-چشممه تبرقو	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۳۸-مور دراز سفلی	۳	۳	۲	۳	۱۹-طاوه بادم	
	۱۹-طاوه بادم	۳	۳	۲	۳	۳	۲		۳۹-نرگاه مرکزی	۱	۱	۱	۱	۲۰-ابگرد	
	۲۰-ابگرد	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۰-پیروزگ	۱	۳	۱	۱	۲۱-پیروزگ	
	۲۱-پیروزگ	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۱-پیتاوه پراشگفت	۲	۳	۲	۲	۲۲-پیتاوه پراشگفت	
	۲۲-پیتاوه پراشگفت	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۲-پادگان قدس	۱	۱	۱	۱	۲۳-درده خانی پراشگفت	
	۲۳-درده خانی پراشگفت	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۳-سرمه ک	۱	۱	۱	۱	۲۴-ده بزرگ پراشگفت	
	۲۴-ده بزرگ پراشگفت	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۴-گنجگان علیا	۳	۳	۳	۳	۲۵-مرادی پراشگفت	
	۲۵-مرادی پراشگفت	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۵-پریکدون	۲	۳	۲	۲	۲۶-تل گهی	
	۲۶-تل گهی	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۶-کریم آباد	۲	۲	۲	۲	۲۷-چشممه انجری فیروزآباد	
	۲۷-چشممه انجری فیروزآباد	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۷-سوزک منصور آباد	۲	۳	۲	۲	۲۸-چشممه خانی فیروزآباد	
	۲۸-چشممه خانی فیروزآباد	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۸-قلات برآفتاب	۳	۳	۳	۳	۲۹-درده گرو فیروزآباد	
	۲۹-درده گرو فیروزآباد	۳	۳	۳	۳	۳	۳		۴۹-فالات مرکزی حمید آباد	۲	۲	۳	۲	۳۰-ده بزرگ فیروزآباد	

ادامه جدول ۵- سطوح توسعه یافته‌گی مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

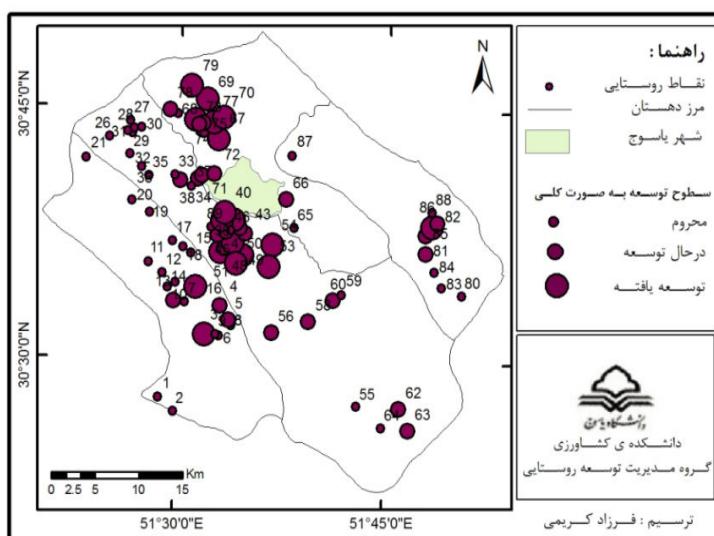
ابعاد توسعه					نام روستا	دهستان
برآمده بیکم هزار	برآمده پنجم هزار	برآمده ششم هزار	برآمده هفتم هزار	برآمده هشتم هزار		
۲	۲	۳	۲	۲	۶۱- زاندار مری تنگ سرخ	دهستان مرزوک پوشان
۲	۲	۳	۲	۲	۶۲- تنگ سرخ	
۲	۳	۳	۲	۲	۶۳- تنگ خشک	
۳	۳	۳	۳	۳	۶۴- چشم‌پهن گچگان	
۱	۲	۱	۱	۱	۶۵- علی اباد سرتل	
۲	۲	۲	۲	۲	۶۶- دهنون یاسوج	
۲	۳	۲	۲	۲	۶۷- محمد دلاباد علیا	
۱	۱	۲	۱	۱	۶۸- مادوان سفلی	
۳	۳	۳	۳	۳	۶۹- اسلام آباد تنگ سریز	
۲	۱	۱	۲	۲	۷۰- گنجه‌ای سه ریز	
۱	۲	۱	۱	۱	۷۱- گنجه‌ای کنه	دهستان مرزوک پوشان
۲	۳	۱	۲	۲	۷۲- جدول غوره مختار	
۲	۳	۲	۲	۲	۷۳- جدول غوره مهریان	
۲	۲	۱	۲	۲	۷۴- ده آفشاری	
۱	۱	۱	۱	۱	۷۵- ده کنه مزدک	
۱	۳	۲	۱	۱	۷۶- ده دلیل حبیب اباد	
۲	۱	۲	۲	۲	۷۷- حبیب اباد مزدک	
۱	۱	۱	۱	۱	۷۸- گوشه شاهزاده قاسم	
۳	۳	۲	۳	۳	۷۹- سه ریز	
۱	۲	۱	۱	۱	۸۰- ده براقتاب علیا ده	
۳	۳	۳	۳	۳	۸۱- احمدقلندری	دهستان کاکان
۳	۳	۱	۳	۳	۸۲- حسین خانی	
۲	۲	۲	۲	۲	۸۳- حمزه خانی	
۳	۳	۳	۳	۳	۸۴- خنک	
۳	۳	۳	۳	۳	۸۵- زردخانی	
۱	۱	۲	۱	۱	۸۶- عباسعلی خانی	
۱	۱	۱	۱	۱	۸۷- منصور خانی	
۳	۳	۲	۳	۳	۸۸- چشم‌چنار یاسوج	
۳	۳	۳	۳	۳	۸۹- غضنفر خانی	

جدول ۶- وضعیت سطح بندی مناطق روستایی از لحاظ توسعه یافتنگی در ابعاد مختلف

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

درصد جمعیت	درصد روستاهای توسعه یافته (خوشة ۱)	تعداد روستاهای توسعه یافته (خوشة ۲)	خوشه (سطح توسعه) محدود (خوشة ۳)	ابعاد
%۵۷/۷	%۲۲/۴۷	۲۰	توسعه یافته (خوشة ۱)	از کل
%۲۲/۶۷	%۲۸/۰۸	۲۵	در حال توسعه (خوشة ۲)	
%۱۹/۶۳	%۴۹/۴۳	۴۴	محروم (خوشة ۳)	
%۵۶/۰۲	%۲۲/۴۷	۲۰	توسعه یافته (خوشة ۱)	از کل
۲۵/۱۵	%۳۲/۵۸	۲۹	در حال توسعه (خوشة ۲)	
%۱۸/۸۳	%۴۴/۹۵	۴۰	محروم (خوشة ۳)	
%۶۳/۲۷	%۲۵/۸۴	۲۳	توسعه یافته (خوشة ۱)	از سطح
%۲۱/۱۴	%۳۷/۰۸	۳۳	در حال توسعه (خوشة ۲)	
%۱۵/۵۹	%۳۷/۰۸	۳۳	محروم (خوشة ۳)	
%۵۴/۵	%۱۶/۹	۱۵	توسعه یافته (خوشة ۱)	از هم
%۱۵/۵	%۱۵/۷	۱۴	در حال توسعه (خوشة ۲)	
%۳۰	%۶۷/۴	۶۰	محروم (خوشة ۳)	

افزون براین، برای تهیه نقشهٔ پراکنش فضایی سطوح توسعه، نرم افزار Arc-GIS 9.3 راهگشا شد. شکل (۴) به خوبی وضعیت روستاهای مورد مطالعه را از لحاظ سطوح توسعه یافتنگی نشان می‌دهد:

شکل ۴- پراکنش فضایی سطوح توسعه مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان بویراحمد

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

همان‌طور که شکل (۴) نشان می‌دهد، می‌توان نتیجه گرفت که مناطق روستایی مورد مطالعه از حیث پراکنش فضایی توسعه‌یافتنگی در وضعیت متوازنی قرار ندارند؛ به‌گونه‌ای که روستاهای نزدیک به شهر یاسوج از سطح توسعه‌یافتنگی مناسب‌تری برخوردار هستند. به عبارت دیگر، با افزایش فاصله از مرکز شهر یاسوج، توسعه‌یافتنگی روستاهای بدلیل دسترسی کمتر به شاخص‌های موردنظری، در وضعیت‌های پایین‌تری از توسعه‌یافتنگی قرار می‌گیرند. همچنین، روستاهای دهستان کاکان و بخش‌های شمالی دهستان سرروود جنوبی و دهستان دشت‌روم از لحاظ وضعیت طبیعی در انزوای جغرافیای خاصی قرار دارند و کوهستانی‌بودن و صعب‌العبور بودن و فاصله زیاد این روستاهای از شهر یاسوج باعث ایجاد نارسایی‌هایی در توزیع خدمات به این نواحی و نیز محروم‌ماندن آن‌ها شده است. به علاوه، دهستان سرروود شمالی، قسمت میانی دهستان سرروود جنوبی و حومه شهر یاسوج از لحاظ وضعیت طبیعی تقریباً دشتی - جنگلی محسوب می‌شوند که این عامل می‌تواند یکی از دلایل مهم توسعه‌یافتنگی این روستاهای علاوه بر نزدیک‌بودن به شهر یاسوج باشد. افزون‌براین، به دلایل ذکر شده، میزان تمرکز جمعیت در این نواحی نیز بالا است که می‌تواند عامل دیگری در توسعه‌یافتنگی این مناطق محسوب شود.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

در مقاله حاضر، روش جدیدی برای سطح‌بندی مناطق روستایی از لحاظ توسعه‌یافتنگی ارائه شده است. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که جواب بهینه الگوریتم K-MICA، در مقابل الگوریتم K-means بهتر است؛ به‌گونه‌ای که بدترین پاسخ به دست آمده از الگوریتم K-MICA، از بهترین جواب الگوریتم K-means بهتر است؛ بنابراین، مناسب است تا پژوهشگران برای سطح‌بندی توسعه‌یافتنگی مناطق روستایی، از روش ترکیبی الگوریتم K-MICA، به جای خوش‌بندی‌های سنتی استفاده نمایند. با توجه به الگوریتم ترکیبی استفاده شده، روستاهای موردمطالعه در سه خوش‌قرار گرفتند که در خوشة اول (سطح توسعه‌یافته)، ۲۰ روستا وجود دارند که بیشترین درصد جمعیتی؛ یعنی ۵۷٪ از ساکنان منطقه موردنظری در این سطح زندگی می‌کنند. در خوشة دوم (سطح درحال توسعه)، ۲۵ روستا قرار می‌گیرند که از لحاظ

جمعیتی، ۲۲/۶۷٪ از جمعیت در این سطح قرار می‌گیرند. در خوشة سوم (سطح محروم) نیز ۴۴ روستا قرار دارند که ۱۹/۶۳٪ از جمعیت منطقه مورد مطالعه را دربر می‌گیرند. افزون‌براین، نتایج نشان داد روستاهای مورد مطالعه در بعد توسعه نظام محیطی نسبت به سایر ابعاد، وضعیت نامناسب‌تری از لحاظ توسعه یافتنگی دارند؛ به گونه‌ای که ۶۷/۴٪ از روستاهای مورد بررسی در سطح محروم قرار دارند. همچنین، در بعد توسعه نظام انسانی، وضعیت بهتری نسبت به دو بعد دیگر مشاهده می‌گردد. به علاوه، روستاهای واقع در دهستان سررود شمالی، حومه شهر یاسوج و بخش میانی دهستان سررود جنوبی از وضعیت توسعه یافتنگی بهتری نسبت به سایر روستاهای بخش مرکزی برخوردار هستند که از دلایل عمدۀ آن می‌توان به نزدیک‌بودن به شهر یاسوج، دسترسی آسان‌تر به خدمات و امکانات، وضعیت طبیعی و جغرافیایی و درنهایت، تمرکز بیشتر جمعیت در این منطقه اشاره نمود. همچنین، روستاهای دهستان کاکان، دهستان دشت‌روم و بخش‌های جنوبی و شمالی دهستان سررود جنوبی، از لحاظ وضعیت طبیعی در انزواهی جغرافیایی خاصی قرار دارند و کوهستانی‌بودن و صعب‌العبور بودن و فاصله زیاد این روستاهای از شهر یاسوج باعث ایجاد نارسایی‌هایی در توزیع خدمات به این نواحی و نیز محروم‌ماندن آن‌ها شده است.

کتابنامه

۱. استانداری کهگیلویه و بویر احمد. (۱۳۹۰). «سالنامه آماری استان کهگیلویه و بویر احمد». یاسوج: استانداری کهگیلویه و بویر احمد.
۲. بدربی، س. ع؛ فرجی سبکبار، ح؛ جاودان، م. و شرفی، ح. ا. (۱۳۹۱). «رتبه‌بندی سطح پایداری مناطق روستایی براساس مدل وایکور (مطالعه موردی: روستاهای شهرستان فسا-استان فارس)». جغرافیا و توسعه، ۱۰(۲۶): ۱۹-۱.
۳. بیات، م. (۱۳۸۸). «سنجدش توسعه یافتنگی روستاهای بخش کوار شهرستان شیراز با استفاده از روش تحلیل خوشه‌ای». جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، ۲۰(۱): ۱۳۱-۱۱۳.

۴. پورطاهری، م؛ سجاسی قیداری، ح. و صادقلو، ط. (۱۳۸۹). «سنگش و اولویت‌بندی پایداری اجتماعی در مناطق روستایی، با استفاده از تکنیک رتبه‌بندی براساس تشابه به حل ایده‌آل فازی (مطالعه موردی: دهستان حومه بخش مرکزی شهرستان خدابنده)». *فصلنامه پژوهش‌های روستایی*، ۱(۱): ۳۲-۱.
۵. تقوایی، م. و شفیعی، پ. (۱۳۸۸). «کاربرد تحلیل عاملی و خوشبایی در ارزیابی فضایی- مکانی مناطق روستایی استان اصفهان». *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۷(۶۸): ۷۶-۵۷.
۶. حاج‌سیدجوادی، س. م. ر. و صمدی، م. (۱۳۸۸). «توسعه یک مدل آماری چندمتغیره به منظور رتبه‌بندی شرکت‌های کشت و صنعت تحت پوشش وزارت جهاد کشاورزی براساس عملکرد مالی سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵». *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۷(۶۸): ۱۲۸-۱۰۳.
۷. خسروبیگی، ر؛ شایان، ح. و سجاسی قیداری، ح. (۱۳۹۰). «سنگش درجه روستاگرایی با روستایی با استفاده از تکنیک تصمیم‌گیری چندمتغیره فازی- تاپسیس». *فصلنامه پژوهش‌های روستایی*، ۲(۱): ۱۸۶-۱۵۱.
۸. رضوانی، م. ر؛ صادقلو، ط. و سجاسی قیداری، ح. (۱۳۹۰). «سنگش درجه روستاگرایی با استفاده از مدل تاپسیس فازی». *فصلنامه پژوهش‌های روستایی*، ۲(۱): ۳۱-۱.
۹. رکن‌الدین افتخاری، ع. و آقایاری هیر، م. (۱۳۸۶). «سطح‌بندی پایداری توسعه روستایی (مطالعه موردی: بخش هیر)». *پژوهش‌های جغرافیایی*، ۳۹(۶۱): ۴۴-۳۱.
۱۰. روزبهان، م. (۱۳۸۷). «مبانی توسعه اقتصادی». تهران: انتشارات تابان.
۱۱. زنگی‌آبادی، ع. و اکبری، م. (۱۳۹۰). «ارزیابی و تحلیل توسعه یافتنگی شهرستان‌های استان فارس». *محیط‌شناسی*، ۳۷(۵۹): ۱۲۲-۱۱۳.
۱۲. شریفی، م. ا. و خالدی، ک. (۱۳۸۸). «اندازه‌گیری و تحلیل سطوح توسعه مناطق روستایی استان کردستان با استفاده از روش‌های تحلیل عاملی و تاکسونومی عددی». *اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۷(۶۷): ۲۰۲-۱۷۹.
۱۳. صفری، ر. و بیات، م. (۱۳۹۲). «سطوح توسعه یافتنگی نواحی روستایی استان آذربایجان شرقی با استفاده از تکنیک آماری تحلیل عاملی و تحلیل خوشبایی». *مجله تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، ۲۸(۱۳): ۴۸-۳۱.

۱۴. ضرابی، ا. و پریزادی، ط. (۱۳۹۰). «سطح بنایی سکونتگاه‌ها و تعیین مراکز عملکردی محلی (مطالعه موردی: دهستان صاحب بخش زیویه شهرستان سقز)». *جغرافیا (فصلنامه علمی-پژوهشی انجمن جغرافیای ایران)*, ۹(۲۸): ۲۰۲-۱۷۹.
۱۵. عامری‌سیاهوئی، ح؛ رستم‌گورانی، ا. و میرانوندزاده، م. (۱۳۹۰). «سنجدش درجه پایداری و توسعه روستایی در بخش شهاب شهرستان قشم». *فصلنامه علمی-پژوهشی نگرش نو در جغرافیای انسانی*, ۳(۴): ۱۵۹-۱۷۸.
۱۶. مرکز آمار ایران. (۱۳۹۰). «*سالنامه آماری کشوری*». تهران: انتشارات مرکز آمار ایران.
۱۷. نادری‌مهردی، ک؛ کلانتری، خ؛ حسینی، م. و اسدی، ع. (۱۳۸۸). «*تحلیل محتوای میزان مطابقت سیاست‌های برنامه‌های توسعه جمهوری اسلامی با الگوی توسعه پایدار*». *فصلنامه روستا و توسعه*, ۳(۱۲): ۲۵-۱.
18. Al-Hassan, R. M. & Diao, X. (2007). *"Regional Disparities in Ghana: Policy Options and Public Investment Implications"*. International Food Policy Research Institute.
19. Atashpaz-Gargari, E. & Lucas, C. (2007). *"Imperialist Competitive Algorithm: An Algorithm for Optimization Inspired by Imperialistic Competition"*. In Evolutionary Computation, 2007. CEC 2007. IEEE Congress on (pp. 4661-4667). IEEE.
20. Bhatia, V. K. & Rai, S. C. (2004). *"Evaluation of Socio-Economic Development in Small Areas"*. New Dehli: New Delhi University Press.
21. Bossel, H. (1999). *"Indicators for Sustainable Development: Theory, Method, Application"*. IISD. International Institute for Sustainable Development.
22. Hosseini-Nasab, E.; Khezri, M.; Khodamoradi, M. S. & Atashpaz Gargari, E. (2010). *"An Application of Imperialist Competitive Algorithm to Simulation of Energy Demand Based on Economic Indicators: Evidence from Iran"*. European Journal of Scientific Research, 43(4):495-506.
23. Joao, O. L. S.; Maria, M. L. M. & Carlos, M. F. M. (2003). *"A Multivariate Methodology to Uncover Regional Disparities: A Contribution to Improve European Union and Government Decision"*. European Journal of Operational Research, 145(1):121-135.
24. Lin, N. (1977). *"Foundation of Social Research"*. New York: McGraw Hill.
25. Niknam, T.; Taherian-Fard, E.; Pourjafarian, N. & Rousta, A. (2011). *"An Efficient Hybrid Algorithm Based on Modified Imperialist Competitive Algorithm and K-means for Data Clustering"*. Engineering Applications of Artificial Intelligence, 24(2011): 306-317.

-
26. Veleva, V. (2001). *"Indicators of Sustainable Production "*. Journal of Cleaner Production, 9(5): 447-452.
27. Xu, R. & Wunsch, D. (2005). *"Survey of Clustering Algorithms. Neural Networks"*. IEEE Transactions on, 16(3): 645-678.
28. Talani, Gh.R. (2003). *"Rural Area Selection System for development"*. Available at; http://www.itc.nl/library/papers_2003/msc/gfm/talani.pdf